

Župnijski list župnij Gornja in Spodnja Sv. Kungota,
2.8.2026, leto XXXIII, št. 16

18. NEDELJA MED LETOM

beseda o Besedi

Evangelij današnje nedelje opisuje čudež pomnožitve kruha, ki ga je Jezus storil za veliko množico, ki je hodila za njim, da bi ga poslušala ter da bi jih ozdravil različnih bolezni (prim. Mt 14,14). Ko se je zvečerilo so učenci predlagali Jezusu, naj odpusti množico, da se bodo šli okrepčat. Toda Gospod je imel v mislih nekaj drugega: 'Vi jim dajte jesti!' (Mt 14,16). Toda oni so imeli samo 'pet hlebov in dve ribi'. Tedaj je Jezus storil dejanje, ki je podobno zakramentu evharistije: 'se ozrl v nebo, blagoslovil, razlomil hlebe in jih dal učencem, učenci pa množicam' (Mt 14,19). Čudež je namreč v bratski razdelitvi teh nekaj hlebov, ki jih po Božji moči ni samo dovolj za vse, temveč jih celo ostane za dvanajst košar. Gospod je spodbudil učence, da so oni razdelili kruh med množico. Na ta način jih je

poučeval in pripravljaj na bodoče apostolsko poslanstvo, saj bodo morali ponesti vsem hrano Božje Besede in zakramentov. V tem čudežnem znamenju se je prepletalo Božje učlovečenje in zveličavno delovanje. Jezus je namreč stopil 'dol' iz čolna, da bi se srečal z ljudmi (prim Mt 14,14). Sveti Maksim Spoznavalec pravi, da je Božja Beseda 'imela za vredno, iz ljubezni do nas, postati meso, izhajati iz nas in biti kot mi, razen v grehu, ter nas poučevati z nam primernimi besedami in zgledi' (Ambiguum 33: PG 91, 1285 C).

V tem dogodku nam je Gospod zgovorno pokazal svoje sočutje do ljudi. Ob tem nam pridejo na misel toliki bratje in sestre, ki v teh dneh na Afriškem rogu trpijo dramatične posledice hudega pomanjkanja hrane, ki ga še povečuje vojna ter

odsotnost trdnih institucij. Kristus je pozoren na materialno potrebo, vendar nam želi darovati še več, saj ima človek vedno lakoto po več, potrebuje še več. V Kristusovem kruhu je navzoča Božja ljubezen. V srečanju z Njim se nasitimo, če tako rečemo, z istim živim Bogom. V resnici jemo 'kruh iz nebes'.

Dragi prijatelji, 'v evharistiji nas Jezus naredi za pričevalce Božjega sočutja do vsakega brata in sestre. Tako se ob skrivnosti evharistije rojeva služba ljubezni do bližnjega' (CD 115,88). O tem je pričeval tudi sveti Ignacij Lojolski, ustanovitelj Družbe Jezusove, katerega god danes obhaja Cerkev. Ignacij je namreč izbral, da bo živel v 'iskanju Boga v vse stvareh ter Ga ljubil v vseh stvareh'. Zaupajmo našo molitev Devici Mariji, naj odpre naše srce za sočutje do bližnjega in za bratsko razdelitev dobrin.

Svetnik tedna: Janez M. Vianney, arški župnik

Dragi moji župljani, potrudimo se, da pridemo v nebesa,« je vernikom v Arsu, zakotni hribovski vasici v Franciji, ponavljal njihov župnik Janez Marija Vianey. »Tam bomo gledali Boga. Kako bomo srečni! Vsi bomo šli v procesiji, če postane

župnija dobra, in vaš župnik bo šel pred vami.« Tega izrednega duhovnika, o katerem je hudobni duh po ustih neke obsedenke izjavil: »Če bi bili na svetu samo trije taki, kot si ti, bi bilo moje kraljestvo uničeno!«, je papež Pij XI. leta 1929 postavil za zavetnika vseh dušnih pastirjev.

Podlago za svetništvo je Janez Marija Vianney prejel v domači hiši v vasi Dardilly nedaleč od mesta Lyona. Tam se je rodil 8. maja 1786. Globoko je spoštoval in iskreno ljubil svojo mater, o kateri je dejal: »Bila je tako modra – in krepost preide iz materinega srca na otroka.« Ona je z vsemi močmi podpirala njegovo vročo željo, da bi postal duhovnik. V šoli mu je šlo zelo trdo, ker je bil precej starejši od vseh sošolcev. Generalni vikar lyonske škofije, ki ga je izpraševal pri izpitih, je dejal: »Cerkev ne potrebuje samo učenih duhovnikov, temveč tudi in še bolj pobožne in svete!« Po novi maši je bil najprej dve leti kaplan pri svojem vzgojitelju in dobrotniku župniku Balleyu, po njegovi smrti pa je bil prestavljen v Ars. To je bila vasica, ki je štela le 230 duš, svojega duhovnika pa je imela zaradi gradu, v katerem je živela neka pobožna družina. »V Arsu ni veliko božje ljubezni,« mu je rekel generalni vikar, ko mu je izročil dekret, »a vi jo boste tja prinesli.«

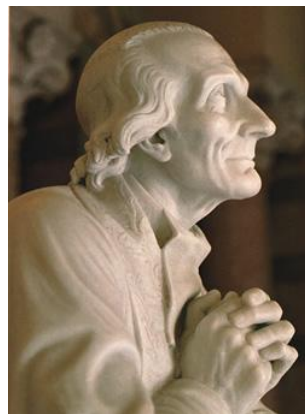
Novi župnik se je odpravil v Ars 4. februarja 1818. Dan je bil oblačen in Janez Marija Vianej je moral za pot v Ars vprašati nekega dečka, ki je pasel živino. Ta mu je pokazal pot, Vianej pa se mu je zahvalil z znamenitimi besedami: »Ti si mi pokazal pot v Ars, jaz pa ti bom pokazal pot v nebesa.« Ko je prišel v vas, je najprej šel v cerkev, ki je bila silno zanemarjena, in sklenil, da jo bo napravil bolj privlačno. To je uresničil že prva leta svoje službe v Ars.

Ljudje v Ars so kmalu spoznali, da njihov novi župnik veliko časa premoli, malo spi in živi zelo spokojno. Sprva po dva ali tri dni ni nič jedel, potem si je za ves teden skuhal lonec krompirja. Molil in pokoril se je za spreobrnitev svoje župnije. Poskrbel je tudi za verski pouk otrok in odraslih – z veroukom in s pridigami. Boril se je zoper štiri poglavitne razvade: nedeljsko delo, popivanje, preklinjanje in ples. In zmagal je! Zaradi tega je bil mnogim trn v peti. Njegovi uspehi so 'šli na živce' tudi hudobnemu duhu ki ga je zadnjih 35 let življenja na vse načine mučil.

Glas o njegovi svetosti se je širil in leta 1327 so se pričela množična romanja v Ars. Ljudje so prihajali od blizu in daleč predvsem zato, da bi pri svetem župniku opravili spoved. Vianej je prebil v spovednici vsak dan po dvanajst do šestnajst ur. Nekateri duhovniki so bili zaradi njegovih

uspehov nevoščljivi in so ga škofu tožili, da je nor, škof pa jim je odgovoril: »Gospodje, vsem svojim duhovnikom bi želel nekoliko te norosti!« Od vseh duhovniških opravil je najbolj cenil sveto mašo. »Nisem rad župnik, a zelo sem vesel, da sem duhovnik, da morem maševati,« je dejal. Ljudi je vzgajal pri krščanskem nauku, pri katerem je najraje opeval lepoto in radost božje ljubezni.

Izredni napor, združeni s spokornostjo, so izčrpavali njegove moči. Potem ko je prejel zakramente za umirajoče, je Janez Marija Vianej 4. avgusta 1859 brez smrtnega boja izročil svojo dušo Bogu. Na njegovem pogrebu dva dni kasneje se je v Ars zbralo nad tristo duhovnikov in več kot 6.000 vernikov. Papež Pij X. ga je leta 1905 razglasil za blaženega, papež Pij XI. ga je leta 1925 prištel med svetnike, štiri leta kasneje pa ga je postavil za vzornika in zavetnika dušnih pastirjev vsega katoliškega sveta.

Naša oznanila

☞ Danes pri sv. maši v obeh Kungotah medse sprejemamo našega novega g. kaplana Timija F. Vivoda. Zelo smo ga veseli in mu želimo, da bi se dobro počutil med nami!

☞ Huda neurja, poplave, zemeljski plazovi in toča so v Halozah ter na širšem ptujskem območju pred nekaj dnevi številnim družinam povzročili veliko škodo. Svoj dar lahko nakažete s priloženo položnico (na polici s tiskom) oz. na:

TRR: SI65 0417 3000 1196 3

Sv. maše pred nami

---

18. NEDELJA MED LETOM, 2.8.,

Evzebij iz Vercellija, škof;

Sp. Kungota ob 7.30h:

+ Tomaž Kralj in + sorodniki

Zg. Kungota ob 9h:

+ Friderik Trobas

SREDA, 5.8.,

Marija Snežna;

Zg. Kungota ob 17h:

+ Vlasta Marhold

PETEK, 7.8.,

Afra, mučenka;

09.00 – molitvena ura in priložnost za sv. spoved

10.00 – za nove duhovne poklice;
- za zdravje

19. NEDELJA MED LETOM, 9.8.,

Terezija B. od Križa (Edith Stein),

mučenka, sozavetnica Evrope;

Zg. Kungota ob 07.30h:

+ Marija Frece

Sp. Kungota ob 9h:

+ starši in brat Anton Eferl

Izdajatelj

Župnija Gornja Sv. Kungota

Zgornja Kungota 1, 2201 Zgornja Kungota

davčna št.: 13609203

matična št.: 1431994000

TRR: SI56 0451 5000 3312 573

Župnija Spodnja Sv. Kungota

Gradiška 102, 2111 Pesnica

davčna št.: 68260334

matična št.: 1431943000

TRR: SI56 0451 5000 3312 476

Igor Ignacij Novak, župnik in dekan,

Slovenska ul.26, 2212 Šentilj

tel.: 041 868 298

e-posta: zupnija.sentilj@gmail.com